

SALEZIJANSKA OSNOVNA ŠKOLA

Školski predmet: V J E R O N A U K

Kriteriji po elementima ocjenjivanja iz vjeronauka

Način vrednovanja vjeroučenika je propisan od Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa. Vršiti se usmenim i pisanim putem. Vremenik aktivnosti je tijekom cijele školske godine, a provodi se od 1. do 5. razreda. Posebnost je 1. obrazovno razdoblje (prvo polugodište) 1. razreda gdje se učenici vrjednuju samo opisno, a ne brojčanom ocjenom.

Ocjene kojima se vrjednuju učenici su: odličan (5), vrlo dobar (4), dobar (3), dovoljan (2) i nedovoljan (1).

Komponente (elementi) ocjenjivanja su:

- Znanje
- Stvaralačko izražavanje
- Kultura međusobnog komuniciranja
- Zalaganje

Znanje: Usmeno i pisano vrjednovati mjerljive sadržaje, snalaženje i povezivanje gradiva, aktualizacije...

Stvaralačko izražavanje: Individualno pregledavati i vrjednovati uratke, radnu bilježnicu, osobni doprinos radu, kreativnost.

Kultura međusobnog komuniciranja: Vrjednovati kulturu međusobnog komuniciranja, odnosa prema predmetu i učiteljima; pomaganje i uvažavanje drugih, dobra djela; sveukupna komunikacija koja se događa na satu vjeronauka i u školskom prostoru.

Zalaganje: Na školskim satovima pratiti i vrjednovati aktivnost učenika, uloženi trud, marljivost, zauzetost tijekom pojedinih faza sata, rad u skupini, timski rad i zadaće.

Ocjena					
Elementi provjeravanja i ocjenjivanja	IZVRSTAN (5)	VRLO DOBAR (4)	DOBAR (3)	DOVOLJAN (2)	NEDOVOLJAN (1)
ZNANJE	Vjeroučenik je u potpunosti usvojio nastavnu jedinicu. Sposobnost opisivanja, povezivanja, objašnjavanja, kritičkog mišljenja, dokazivanja i zaključivanja na najvišoj razini. Životno primjenjuje stečena znanja	Vjeroučenik je gotovo u potpunosti usvojio nastavnu jedinicu. Naučeno gradivo iznosi naučenim primjerima te ga tako i primjenjuje. Uz primjerenu pomoć životno primjenjuje stečena znanja	Vjeroučenik je većim dijelom usvojio nastavnu jedinicu. Potpuno i točno poznaje biblijske osobe, događaje, pripadajuća zemljovidna mjesta. Uz vjeroučiteljevu pomoć uspijeva u povezivanju tumačenja činjenica. Sposobnosti primjenjivanja naučenog gradiva su na prosječnoj razini - prikladno uz pogriješke	Vjeroučenik je nastavnu jedinicu djelomično usvojio. Uspijeva prepoznati i razlikovati biblijske osobe, događaje i pripadajuća zemljovidna mjesta. Sposobnosti primjenjivanja naučenog gradiva su na početnoj razini.	Vjeroučenik nije usvojio nastavnu jedinicu. Ne uspijeva prepoznati i razlikovati osnovne informacije gradiva. Ne pomaže ni vjeroučiteljevu pomoć.
STVARALAČKO IZRAŽAVANJE	Vjeroučenik ima izuzetno razvijene sposobnosti stvaralačkog izražavanja. Na najvišoj je razini pisani, usmeni, scenski, glazbeni i likovni oblik izražavanja. Svoje sposobnosti vješto koristi u posadašnjenju Božjih poruka.	Vjeroučenik ima razvijene sposobnosti stvaralačkog izražavanja. Potreban je vjeroučiteljev poticaj u kreativnom stvaranju.	Vjeroučenik uglavnom ima razvijene sposobnosti stvaralačkog izražavanja - prosječna razina. Stoga se koristi samo dobro usvojenim načinima. Nerado se prepušta kreativnom radu.	Vjeroučenik ima samo djelomično razvijene sposobnosti stvaralačkog izražavanja. Slabo zanimanje pokazuje za takav način rada te je potrebno često poticanje.	Vjeroučenik ima vrlo slabo razvijene sposobnosti. Interes je vrlo slab, a često odbija vjeroučiteljev poticaj.
KULTURA MEĐUSOBNOG KOMUNICIRANJA	Vjeroučenik je naučeno gradivo u potpunosti integrirao u svoju osobnost. Stoga su govorne poruke u skladu s naučenim i one su spretno oblikovane. Pokazuje osobitu spremnost u svim komunikacijskim situacijama. Ponašanjem prati svoj usmeni izričaj	Vjeroučenik svoje govorne poruke uglavnom spretno oblikuje u skladu s usvojenim s usvojenim gradivom i integriranim u svoju osobnost. Ukoliko prekrši kulturu međusobnog komuniciranja i ponašanja, shvaća neprimjerenost postupka i korigira ih	Komuniciranje i ophođenje vjeroučenika je na prosječnoj razini. U usmenom izričaju i ponašanju pojavljuju se elementi koji nisu u duhu integriranog znanja. Na česti poticaj vjeroučenik je voljan mijenjati se.	U komuniciranju i ophođenju vjeroučenika vrlo često se pojavljuju elementi koji nisu u duhu usvojenog i integriranog znanja (npr. Neprimjereni izrazi). Vjeroučenik teško prihvaća poticaj.	Vjeroučenik u komuniciranju i ophođenju neizostavno koristi elementi koji nisu u duhu vjeronaučnog predmeta. Ne pomaže ni vjeroučiteljev poticaj.
ZALAGANJE	Vjeroučenik je motiviran i pažljiv neovisno o atraktivnosti sadržaja. Redovito aktivno sudjeluje u nastavi i samostalno formulira zaključke. Traži mogućnosti posadašnjenja Božje poruke	Vjeroučenik je gotovo uvijek motiviran za većinu vjeronaučnih sadržaja i aktivnosti. Ponekad zalaganje izostaje iz neopravdanih razloga ali uz vjeroučiteljevu pomoć redovito uspijeva	Vjeroučenik je uglavnom motiviran i pažljiv na satu. Aktivno se uključuje na učenikov zahtjev. Kod promišljanja težih problema odustaje, ali se na poticaj ponovo uključuje.	Vjeroučenik je djelomice motiviran i aktivan te ga je nužno dodatnim poticajima dodatno motivirati. Prihvaća pomoć ali ju sam ne traži. Radije pasivno sjedi ili se bavi nečim drugim nevezano uz program te tako ometa rad drugih.	Vjeroučenik nije motiviran ni za kakav oblik vjeronaučne aktivnosti. Motivacija izostaje i na poticaj vjeroučitelja. Često svjesno ometa rad drugih.